

tiltræde det af Købstadforeningen foreslaaede. Jeg mener, det vil være urigtigt at gøre denne Lov obligatorisk for alle Kommuner. Da vi havde Loven fremme for 2 Aar siden, havde den været til Erklæring i de samvirkende Sogneraadsforeninger, og disse havde paa det Tidspunkt med 60 Stemmer mod 5 fraraadet at gøre den obligatorisk for alle Kommuner. Saafremt vi nu gjorde Loven obligatorisk i alle Kommuner, vilde det altsaa føre til stærk Protest fra Landkommunernes Side, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt. Jeg tror, det er tilstrækkeligt, hvis Loven bliver obligatorisk i alle Købstæder og i alle de Bebyggelser, der staar i direkte Forbindelse med disse.

Nu kunde jeg tænke mig, at disse Ønsker, som ikke er helt ens, kunde blive afgjort ved et Ændringsforslag fra den højtærede Indenrigsminister mellem første og anden Behandling. I modsat Fald vil det vel være rigtigt, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, for at vi dér kan se, om der kan opnaas Enighed med Hensyn til de her fremsatte Ønsker. Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget og vil takke den højtærede Indenrigsminister for dets Fremsættelse.

Indenrigsministeren (Kragh) Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget. Naar der nu fra forskellige Sider er udtalt Ønske om Udvalgsbehandling med det Formaal at naa til nogle eventuelle Ændringer i Loven, kan jeg kun erklære, at til en Forhandling om saadanne Ændringer vil jeg naturligvis være rede.

Af de Erklæringer, som ledsager Lovforslaget fra de forskellige store kommunale Organisationers og de interesserede Institutioners Side, vil det fremgaa, at Loven i det store og hele har virket efter sin Hensigt, saaledes at der i al Almindelighed ikke er Ønsker om synderlig betydelige Ændringer i Lovforslaget. Den Ændring, som vilde betyde mest, er den, som Københavns Kommune har fremsat Ønske om, og som gaar ud paa, at det skal bestemmes, at Giftudlægning skal finde Sted i alle Ejendomme i Kommunen, hvor det efter Magistratens Skøn maatte anses for at være nødvendigt, og saa skal Rotteudryddelsen under Magistratens Kontrol foretages af Entreprenører, som er engageret af Magistraten, saaledes at Udgiften dertil skal bæres af alle Ejere, altsaa ligefrem kunne lignedes paa samtlige Ejendomsbesiddere. Jeg har ment, at det er Krav saa vidtgaaende,

at der ikke kan være Tale om at gaa med dertil. Derimod er der, som ogsaa nævnt af det ærede Medlem Hr. Henningsen, fra de kommunale Organisationers Side selvfølgelig udtalt Tilfredshed med Loven, saaledes at disse Erklæringer for fleres Vedkommende slutter med, at man ikke nærer noget Ønske om paa Grundlag af de indvundne Erfaringer at faa nogen Ændring i Loven. Kun fra Købstadforeningens Side har man peget paa Ønskeligheden af, at Loven udvides til samtlige Kommuner. Jeg mener dog, at det vil der ikke kunne være Tale om. Man taler saa tidt her om det kommunale Selvstyre, og dersiges, at det skal man endelig være sig for overhovedet at kolliderede med, thi det er aldeles helligt og ukrænkeligt. Men dette gælder dog kun, naar det passer visse Medlemmer i dette høje Ting. Naar det ikke passer dem, anstiller man et ganske andet Ræsonnement. Men her vil jo, som det ærede Medlem Hr. Henningsen har redegjort for, Sogneraadsforeningerne stille sig ganske absolut imod, at en saadan Forpligtelse paalægges Sognekommunerne. Derfor mener jeg, at der kan ikke være Tale om at gaa til en saa vidtgaaende Foranstaltning som den, man fra Købstadforeningens Side har ønsket. Jeg er altsaa ganske enig med det ærede Medlem Hr. Henningsen i, at Loven bør ikke være obligatorisk for alle Kommuner.

Saa er Spørgsmaalet: Hvor skal man drage Grænsen? Hvilke Kommuner skal Loven omfatte? Der er jo ingen Tvivl om, at de Kommuner, som i første Række plæges af Rotterne, er Søkøbstæderne. Det er i Havneanlægene, Rotterne har særlige Udviklingsmuligheder, og det er derfor ganske naturligt, at man har begyndt denne Lovgivning med Paabud om ordnet Udryddelse af Rotter i Søkøbstæder, men jeg er, som sagt, rede til Forhandling med det kommende Udvalg om Muligheden for en Udvidelse til Købstæderne i det hele taget og ligeledes til en Forhandling om, hvis det er muligt, at finde en Form for at udvide den til at gælde for saadanne Bebyggelser, som staar i umiddelbar Forbindelse med Købstæderne. Om det er muligt at finde Former for saadanne Bestemmelser, som tør antages at komme til at virke tilfredsstillende, og som ikke gaar ud over de Grænser, jeg nu en Gang mener bør sættes for dette Lovgivningsarbejde, ja, derom tør jeg ikke udtale mig, det vil Erfaringerne vise, naar vi kommer til at forhandle i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller var inde paa, at der burde drages Omsorg